

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2049	Τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς νίκης

Δὲν εἶνε πολλές ἡμέρες ποὺ ἐωρτάσαμε τὴν ἐπέτειο τοῦ ἐνδόξου «ΟΧΙ» τοῦ 1940. Τώρα πάλι ἡ Φλώρινα καλεῖται νὰ ἐορτάσῃ τὴν ἐπέτειο τῆς ἀπελευθερώσεώς της ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ποὺ ἔγινε στὶς **8 Νοεμβρίου 1912**. Θὰ ἐπιτρέψετε σ' ἐμένα τὸν γέροντα ἐπίσκοπο νὰ πῶ **λίγες λέξεις γιὰ τὴ σημερινὴ ἐορτή**.

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε **ἐορτὴ διπλῇ**, θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ. **Θρησκευτικὴ** εἶνε, γιὰτὶ ἡ Ἐκκλησία μας ὥρισε τὴν ἡμέρα αὐτὴ νὰ τελεῖται ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων. Τιμοῦμε τοὺς ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι εἶνε λογικὰ ὄντα ποὺ δημιούργησε ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ· ἀποτελοῦν κορυφαῖα κτίσματά του, τάγματα καὶ ταξιαρχίες, καὶ ἐπειδὴ βρίσκονται κοντὰ στὸν θρόνο του, δέονται ὑπὲρ ἡμῶν. Ὅταν κάποτε ἕνας ἀρχάγγελος, ὁ Ἐωσφόρος, ὑπερηφανεύθηκε καὶ διανοήθηκε νὰ ὑψωθῇ ὑπεράνω τοῦ Δημιουργοῦ του, ἔπεσε παρασύροντας καὶ ἄλλους· τότε ὁ Μιχαήλ φώναξε «**Στῶμεν καλῶς!**» καὶ σταμάτησε τοὺς περισσοτέρους ἀπὸ τὴν πτώσι, οἱ ὅποιοι στὴν πειθαρχία καὶ διακονία τοῦ Θεοῦ.

Ἔρχονται ὁμως **καὶ γιὰ μᾶς** στιγμές, ὅταν ὁ σατανᾶς μᾶς πολεμῇ εἴτε ψυχικὰ εἴτε σωματικὰ, ποὺ πρέπει νὰ ποῦμε τὸ «**Στῶμεν καλῶς**». Νὰ ἔχουμε λοιπὸν προσοχή, νὰ πειθαρχοῦμε στὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ ἐκτελοῦμε τὰ ἅγια θελήματα τοῦ Χριστοῦ. Τὶς στιγμὲς ἐκεῖνες ἔρχεται ὁ φύλακας ἀγγελος, ποὺ ὅλοι ἔχουμε, καὶ μᾶς βοηθῇ νὰ μὴν πέσουμε καὶ συντριβοῦμε, νὰ μὴ γίνουμε θύματα μέσα στὴν πνευματικὴ θύελλα, ποὺ πνέει στὸν κόσμον καὶ στὴ μικρὴ μας πατρίδα, ἡ ὁποία πολεμεῖται ἀπὸ παντοῦ καὶ ἔχει ἀνάγκη τῆς θεϊκῆς βοηθείας.

Ἄλλ' ἐκτὸς ἀπὸ θρησκευτικὴ ἡ σημερινὴ

ἐορτὴ εἶνε καὶ **ἐθνικὴ**· συνδέεται μὲ μιὰ μεγάλη ἡμέρα ποὺ θὰ μένη ἀλησμόνητη.

Ζοῦσε ἀκόμα στὶς ἡμέρες μας ἕνας σεβάσμιος εὐλαβὴς ἱερεὺς, ὁ **παπα - Δημήτρης Οἰκονομίδης**, ἐξαίρετος πνευματικὸς πατέρας (στὸν ὁποῖον καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ἐξωμολογούμεν τὰ ἁμαρτήματά μου), ὁ ὁποῖος ἔζησε τὸ γεγονός ποὺ ἐορτάζουμε. Σὰς μεταφέρω αὐτὰ ποὺ ἤκουσα ἀπὸ ἐκεῖνον, αὐτὰ ποὺ μοῦ εἶπε κατόπιν ὁ τότε ἐπίσκοπος Μογλενῶν καὶ **Φλωρίνης Πολύκαρπος** (1912-1924) καὶ μετέπειτα ἐπίσκοπος Βεροίας (βλ. πρωτοπρ. Ἀθανασίου Γ. Ρούκαλη, Ἱστορικὰ Ἱ. Μητροπόλεως Φλωρίνης, Ἀθῆναι 2001, σσ. 41-42), καθὼς καὶ ὅσα ἤκουσα ἀπὸ ἄλλους. Σήμερα δὲν βρίσκεται ἐν ζωῇ κανένας πλέον ἀπὸ ἐκεῖνους ποὺ ἔζησαν τὸ μεγάλο ἐκεῖνο γεγονός, τότε ποὺ ἡ μικρὴ μας πόλις βρισκόταν ὑπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγόν.

Θυμᾶμαι λοιπὸν ἀπὸ τὶς διηγήσεις αὐτές, ὅτι **ἡ πόλις κινδύνευε νὰ καταληφθῇ ἀπὸ τὸν Σερβικὸ στρατὸ** καὶ νὰ ὑψώσουν οἱ Σέρβοι τὴ σημαία τους στὴ Φλώρινα.

Τί συνέβη; Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου μετὰ τὴ μάχη τοῦ Σαρανταπόρου προχωροῦσε πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ἔφτασε μέχρι τὸ Ἀμύνταιο. Ἐκεῖ ὁμως στὶς 24 Ὀκτωβρίου 1912 ἐφονεύθησαν δύο γενναῖοι ἀξιωματικοί, ὁ Σπυρίδων Δελαπόρτας καὶ ὁ Θεόδωρος Κοσκινᾶς, τῶν ὁποίων τὰ ὀστά φυλάσσονται στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ἀμυνταίου. Τὰ πράγματα ἐν συνεχείᾳ ἦταν πολὺ δύσκολα. **Ἡ στρατιὰ δὲν προχωροῦσε.**

Ὁ τότε ἐπίσκοπος τῆς Φλωρίνης Πολύκαρπος ἀγωνιοῦσε, μήπως ἡ Φλώρινα δὲν συμπεριληφθῇ στὴν ἐλεύθερη Μακεδονία. **Ἔστειλε** ἐν καιρῷ νυκτὸς στὸ στρατηγεῖο ἕναν ἱερέα **καὶ διεμήνυσε**, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ σπεύσουν, διότι ἡ Φλώρινα ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ κινδυνεύει νὰ καταληφθῇ ἀπὸ τοὺς Σέρβους.

Ὁ Κωνσταντῖνος ἀλλάζοντας σχέδιο ἀποφάσισε νὰ προελάσῃ ὁ στρατὸς πρὸς τὴ Φλώ-

ρινα καὶ **διέταξε τὸν Ἰλάρχο Ἰωάννη Ἀρτη νὰ σπεύσῃ** με τοὺς ἵππεις του. Αὐτὸς σηκώθηκε τὴ νύχτα, πήρε τὴν ἴλη - τὸ λόχο του καὶ ἄρχισαν νὰ τρέχουν με μεγάλη ταχύτητα· μάτωναν τὰ πλευρὰ τῶν ἀλόγων με τὰ σπιρούνια τους. Ἔτσι ἔφθασε ἐγκαίρως στὴ Φλώρινα, κατέλαβε τὴν πόλι ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως καὶ ἔστησε τὴ σημαία τῆς ἐλευθερίας ἔξω ἀπὸ τὴ Μητρόπολι (τὸν πρόλαβα καὶ ἐγὼ κατόπιν τὸν Ἀρτη καὶ τὸν θυμᾶμαι ὡς στρατηγὸ στὴ Λάρισα, ἡ δὲ εἰκόνα του στολίζει νομίζω τὸ δημαρχεῖο τῆς Φλωρίνης).

Μετὰ ἦρθε καὶ ὁ διάδοχος - βασιλεὺς με τὸ ἐπιτελεῖο του ἐδῶ καὶ παρέμεινε λίγες μέρες στὴν πόλι. Θέλησε τότε νὰ κάνῃ **δοξολογία** στοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἀλλὰ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων ἦταν στὰ χέρια τῆς Βουλγαρικῆς μειονότητος, τῶν κομιτατζήδων· αὐτοὶ τὸν εἶχαν χτίσει, αὐτοὶ εἶχαν ἱερέα καὶ ἀρχιερέα ἀκόμα, καὶ δὲν ἐπέτρεψαν. Μποροῦσαν βέβαια οἱ Ἕλληνες νὰ καταλάβουν τὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἀλλὰ δὲν θέλησε ὁ βασιλεὺς νὰ ὀξύνῃ τὰ πράγματα. Γι' αὐτὸ ἡ τελετὴ δὲν ἐγίνε στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα· βādισαν καὶ ἦρθαν **στὸν Ἅγιο Γεώργιο** καὶ στοῦ ναοῦ αὐτὸν ἐτελέσθη ἡ πρώτη δοξολογία.

Ἔχουν περάσει, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὸ 1912 τόσα χρόνια. Σήμερα εἴμαστε ἐλεύθεροι καὶ ζοῦμε ἐλεύθεροι. Τί ζητεῖται ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς ποὺ ἐορτάζουμε τὶς ἐθνικὲς ἐπετεῖους; Νὰ ἔχουμε **ἀφοσίωσι στοῦ Θεοῦ καὶ ἀγάπη μετὰξὺ μας**. Πολιτικῶς μπορεῖ ὁ καθένας νὰ ἔχῃ τὶς ἀντιλήψεις του, ἀλλὰ στὴν ἀγάπη τῆς πατρίδος νὰ εἴμαστε ἐνωμένοι. Χωρὶς τὴν **ὁμόνοια** δὲν κάνουμε τίποτα. Σὲ ἓνα Γερμανὸ φιλόσοφο ἔδωσαν νὰ μελετήσῃ τὴν ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ κατόπιν αὐτὸς εἶπε· Τὸ ἔθνος σας θὰ ἦταν τὸ ἐνδοξότερο στὸν κόσμον, ἐὰν δὲν εἶχε τὴ διχόνοια· αὐτὴ διαλύει τὰ ἔθνη.

Πέρασαν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε καὶ ἐλεύθερη εἶνε ἡ πατρίδα μας· ἀλλ' ὅπως εἶπαμε καὶ ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνουμε, ὑπάρχει μεγάλος κίνδυνος ἀπὸ τὴ **διαίρεσι**. Ὅταν μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ οἱ Τοῦρκοι ἐώρταζαν τὴν ἐπέτειο τῆς νίκης τους στοῦ Τουλὸ Μπουνάρ, ὁ Κεμάλ εἶπε· Μὴ νομίζετε ὅτι νικήσαμε ἐμεῖς τοὺς Ἕλληνες· οἱ Ἕλληνες δὲν νικήθηκαν στρατιωτικῶς, νικήθηκαν πολιτικῶς, διαιρέθηκαν. Ὅντως· ἂν δὲν ὑπῆρχε σ' ἐμᾶς ἡ διχόνοια, διαφορετικὴ θὰ ἦταν σήμερα ἡ κατάστασι. **Ἐνωμένοι λοιπὸν θὰ εἴμαστε ἀήττητοι**.

Βεβαίως τώρα ἔχουμε εἰρήνη. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μας συνεχῶς εὐχεται νὰ ἔχουμε εἰρήνη.

Εἰρήνη στὰ Βαλκάνια, εἰρήνη στὴν Εὐρώπη, εἰρήνη σὲ ὅλες τὶς ἡπείρους. Μεγάλον πρᾶγμα ἡ εἰρήνη. Ἄλλ' ἐὰν –μὴ γένοιτο– κάποιος βάρβαρος εἴτε ἐξ ἀνατολῶν εἴτε ἐκ δυσμῶν εἴτε ἐκ βορρᾶ μᾶς ἐπιτεθῇ, τότε ὅλοι μαζί, μιὰ ψυχὴ - ἓνας λαός, πάλι θὰ πράξουμε τὸ καθήκον μας, **πάλι θὰ δώσουμε τὸ παρὼν** καὶ θὰ ποῦμε τὸ «*Μολὼν λαβέ*» καὶ τὸ «*ΟΧΙ*».

Ἐνῶ ὅμως τὸ Γένος μας ἐξωτερικῶς ἀπειλεῖται ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν του, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα, κι ἀπὸ τὴ Βόρειο Ἠπειρο μέχρι τὴν Κύπρο συνεχῶς καὶ ἀπὸ παντοῦ βάλλεται, δυστυχῶς **καὶ ἐσωτερικῶς ὑπονομεύεται**. Ὁ ἓνας ἐσωτερικὸς κίνδυνος εἶνε ἡ διχόνοια· ὁ ἄλλος κίνδυνος εἶνε **ἡ μείωσις τῶν γεννήσεων**, ἡ δημογραφικὴ συρρίκνωσις ποὺ συντελεῖται με τὴν ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας καὶ τὶς κατηραμένες ἐκτρώσεις, τὸ φοβερὸ αὐτὸ ἔγκλημα τῶν Νεοελλήνων. Χιλιάδες Ἑλληνόπουλα κάθε χρόνο θανατώνονται με σατανικὲς μεθόδους. Ἡ Ἑλλὰς ὑποφέρει καὶ θρηνεῖ τὰ τέκνα της· δὲν ἔχει παιδιὰ. Ἡ πατρίδα μας ἔχει τὰ λιγώτερα παιδιὰ στὰ Βαλκάνια· παιδιὰ ἔχει ἡ Σερβία, παιδιὰ ἔχει ἡ Βουλγαρία, παιδιὰ ἔχει ἡ Ἀλβανία. Οἱ δὲ Τοῦρκοι; ἓνας Τοῦρκος πεθαίνει τὸ πρῶν καὶ μέχρι τὸ βράδυ δέκα Τοῦρκοι γεννιῶνται. Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε παιδιὰ νὰ φρουρήσουν τὰ σύνορα, καὶ τὸ κράτος ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστρατεύῃ τώρα καὶ τὶς γυναῖκες.

Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλεήσῃ! νὰ μᾶς φωτίσῃ ὅλους **νὰ μετανοήσουμε γιὰ τ' ἁμαρτήματα - τὰ ἐγκλήματά μας**, καὶ νὰ ἐπιστρέψουμε στοῦ δρόμου του, στὴν Ἐκκλησίαν μας· νὰ καταλάβουμε, ὅτι ἐκτὸς Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει σωτηρία· αὕτη εἶνε ἡ ἐλπίδα, ἡ δόξα, τὸ μεγαλεῖο μας.

Θυμᾶμαι ὅταν ὡς στρατιωτικὸς ἱερεὺς ἀνεβήκαμε στὰ ψηλὰ βουνὰ γιὰ ν' ἀποκρούσουμε τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ ὑπερασπίσουμε τὴν πατρίδα, μόλις τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος κατελάμβαναν κάποιο ὕψωμα, **ἔψαλλαν «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια...»**. Ἡ Παναγία Θεοτόκος εἶνε ἡ ὑπέρμαχος στρατηγὸς μας.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἀξιῶνῃ πάντοτε νὰ ἐορτάζουμε σὲ ἐλεύθερη πατρίδα. Ὑπηρετήσα τὰ χρόνια τὰ σκληρὰ ἐδῶ στὴ Φλώρινα καὶ στὴν περιοχὴ καὶ γνωρίζω τί σημαίνει αὐτὸ ποὺ λέμε, ὅτι **«Φυλάσσομεν Θερμοπύλας»**. Θὰ τὶς φυλάξουμε λοιπὸν τὶς Θερμοπύλες ὅλοι μαζί, μικροὶ καὶ μεγάλοι. Καὶ τελειώνω μ' αὐτὸ ποὺ πιστεύω ἀκραδάντως ἐγὼ ὁ γέρον ἐπίσκοπος· ὅτι ἡ Μακεδονία μας ἦταν, εἶνε καὶ θὰ εἶνε πάντα Ἑλληνική!

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**